



กาฬสินธุ์

กาฬสินธุ์ เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากหลักฐานทางโบราณคดีบ่งบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเจริญทางด้านอารยธรรมประมาณ 1,600 ปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เริ่มตั้งเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2336 โดยท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพหลบภัยมาจากดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงพร้อมไพร่พล และมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำป่าว เรียกว่า “บ้านแก่งสำโรง” แล้วได้นำเครื่องบรรณาการเข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ต่อมาได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า ยกฐานะบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง และพระราชทานนามว่า “เมืองกาฬสินธุ์” หรือ “เมืองน้ำดำ” ซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล “กาฬ” แปลว่า “ดำ” “สินธุ์” แปลว่า “น้ำ” กาฬสินธุ์จึงแปลว่า “น้ำดำ” ทั้งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” ครองเมืองกาฬสินธุ์เป็นคนแรก

ทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ-กาฬสินธุ์ระยะทาง 519 กิโลเมตร ใช้เส้นทาง กรุงเทพฯ-สระบุรี-นครราชสีมา (ทางหลวงหมายเลข 2) ถึงอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ต่อด้วยเส้นทางหลวงหมายเลข 23 และทางหลวงหมายเลข 213 มหาสารคาม-กาฬสินธุ์

ทางรถโดยสาร บริษัท ขนส่ง จำกัด (บขส.) เปิดบริการเดินรถกรุงเทพฯ-กาฬสินธุ์ทุกวัน โดยมีบริการทั้งรถธรรมดาและรถปรับอากาศ รายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อสอบถามที่สถานีขนส่งสายตะวันออกเฉยงเหนือ ถนนกำแพงเพชร 2 โทร. 936-2852-66

ทางรถไฟ ต้องเดินทางจากกรุงเทพฯ-สถานีรถไฟขอนแก่น จากขอนแก่นต่อรถประจำทางเข้ากาฬสินธุ์อีก 75 กิโลเมตร สำหรับกรุงเทพฯ-ขอนแก่นนั้น การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดบริการทั้งขบวนรถเร็ว รถด่วน และรถดีเซลรางปรับอากาศ รายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อสอบถามได้ที่ หน่วยบริการเดินทางของการรถไฟแห่งประเทศไทย โทร. 223-7010, 223-7020

ทางเครื่องบิน ต้องไปลงที่จังหวัดขอนแก่น แล้วต่อรถยนต์โดยสารเข้ากาฬสินธุ์ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) โทร. 280-0060, 628-2000

ระยะทางจากอำเภอเมืองไปอำเภอ และกิ่งอำเภอต่างๆ

อำเภอเมือง-อำเภอยางตลาด	16	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอกมลาไสย	13	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอสหัสขันธ์	32	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอสมเด็จ	40	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอกุฉินารายณ์	80	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอท่าคันโท	109	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอห้วยเม็ก	48	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอดำม่วง	85	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอหนองกุงศรี	62	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอนามน	44	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอเขาวง	98	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอห้วยผึ้ง	60	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-อำเภอร่องคำ	38	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-กิ่งอำเภอนาคู	90	กิโลเมตร
อำเภอเมือง-กิ่งอำเภอสหัสขันธ์	65	กิโลเมตร

การเดินทางในตัวจังหวัดกาฬสินธุ์มีรถ 3 ล้อถีบรับจ้างอยู่ทุกถนน และยังมีรถโดยสารระหว่างตัวจังหวัดวิ่งไปยังอำเภอต่างๆ อีกด้วย

อาณาเขตและการปกครอง

กาฬสินธุ์อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 519 กิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 14 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอยางตลาด อำเภอกมลาไสย อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอสมเด็จ อำเภอกุฉินารายณ์ อำเภอท่าคันโท อำเภอเขาวง อำเภอห้วยเม็ก อำเภอดำม่วง อำเภอหนองกุงศรี อำเภอนามน อำเภอห้วยผึ้ง อำเภอร่องคำ กิ่งอำเภอสหัสขันธ์ และกิ่งอำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์ มีเนื้อที่ทั้งหมด 7,055.07 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศตอนบนเป็นภูเขาตามแนวเทือกเขาภูพาน ตอนกลางเป็นเนินเขาสลับป่าโปร่ง

ทิศเหนือ	จดจังหวัดอุดรธานี สกลนคร
ทิศใต้	จดจังหวัดร้อยเอ็ด มหาสารคาม
ทิศตะวันออก	จดจังหวัดร้อยเอ็ด มุกดาหาร
ทิศตะวันตก	จดจังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่น และอุดรธานี



สถานที่ที่น่าสนใจในเขตอำเภอเมือง

อนุสาวรีย์พระยาชัยสุนทร (ท้าวโสมพะมิตร) ตั้งอยู่หน้าทำการไปรษณีย์โทรเลข จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นอนุสาวรีย์หล่อด้วยสัมฤทธิ์เท่าตัวจริงยืนบนแท่นมือขวาถือกาน้ำ มือซ้ายถือดาบ อาญาสิทธิ์ ชาวกาฬสินธุ์ทุกหมู่เหล่าได้สละทรัพย์ก่อสร้างอนุสาวรีย์เพื่อเป็นการแสดงกตเวทิตาคุณต่อผู้ให้กำเนิดเมืองกาฬสินธุ์

วัดกลาง เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปองค์ดำ หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ หน้าตักกว้าง 20 นิ้ว มีพระพุทธรูปลักษณะงดงาม สร้างในสมัยพระเจ้าคุณาชาม พระชัยสุนทร (กึ่ง) ได้นำมาเป็นพระพุทธรูปศรีเมือง เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ หากปีใดฝนแล้ง ประชาชนชาวเมืองจะอัญเชิญพระพุทธรูปออกแห่ขอฝนเสมอที่พระแท่นมีรอยจารึกเป็นอักษรไทยโบราณ

นอกจากพระพุทธรูปองค์ดำแล้ว วัดกลางยังมีพระพุทธรูปจำลองขนาดกว้าง 1 ศอก ยาว 4 ศอก ทำด้วยศิลาแลง สันนิษฐานว่า ในสมัยละว้าปกครอง เดิมอยู่ริมลำปาวใกล้แก่งสำโรงได้มีการสมโภชทุกปี แต่ต่อมาตั้งลำปาวพังเข้ามาทุกปี ชาวเมืองเกรงจะถูกน้ำเซาะทำลาย จึงได้อัญเชิญมาไว้ในพระอุโบสถร่วมกับพระพุทธรูปองค์ดำ

วัดศรีบุญเรือง (วัดเหนือ) เป็นวัดเก่าแก่อันเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์แห่งหนึ่ง ซึ่งมีเสมาจำหลักเมืองฟ้าแดดสงยางจำนวนหนึ่งเก็บรักษาไว้ โดยปักไว้รอบพระอุโบสถ หลักเสมาจำหลักที่สวยงามคือ หลักที่จำหลักเป็นรูปเทวดาเหาะอยู่บนเรือปราสาททำเป็นขั้วเรือนแก้ว (ศิลปะแบบพื้นเมืองอีสาน) ซ้อนกันเป็น 2 ชั้นล่างสุดมีรูปกษัตริย์ พระมเหสี และพระโอรส

พระพุทธรูปสถานภูปอ ตั้งอยู่ตำบลภูปอ ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ไปทางทิศเหนือประมาณ 28 กิโลเมตร ตามเส้นทางหมายเลข 2319 เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปโบราณปางไสยาสน์ ฝีมือช่างจากสมัยทวารวดี จำหลักบนหน้าผา 2 องค์ เป็นที่เคารพบูชาของชาวจังหวัดกาฬสินธุ์และใกล้เคียง องค์แรกประดิษฐานอยู่บนเชิงเขาทางขึ้น องค์ที่ 2 ประดิษฐานอยู่บนภูปอ นอกจากภูปอจะเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปปางไสยาสน์อันศักดิ์สิทธิ์แล้ว ยังเป็นสถานที่ที่ทัศนตามธรรมชาติที่สวยงามเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจอย่างยิ่ง ประชาชนในท้องถิ่นจัดงานสมโภชพระพุทธรูปปางไสยาสน์ขึ้นประมาณเดือนเมษายน ของทุกปี

ศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว อยู่ในโรงพยาบาลศิริวัฒน์ เป็นแหล่งให้ข้อมูลและความรู้แก่ผู้ที่สนใจด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของจังหวัดกาฬสินธุ์ พร้อมทั้งแสดงถึงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นและในภาคอีสาน พร้อมทั้งจัดจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองของกาฬสินธุ์ ซึ่งคัดเลือกมาแล้วทั้งคุณภาพและลวดลาย เช่น ผ้าแพรวา

กะเตาะหรือเครื่องดนตรีพื้นเมืองอีสาน

สำหรับผู้ที่จะเข้าไปชมเป็นหมู่คณะและต้องการผู้บรรยาย กรุณาติดต่อล่วงหน้าได้ที่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริวัฒน์ เลขที่ 269/3 ถนนชนะพล อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000 โทร. (043) 811757

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอกมลาไสย

(ทางหลวงหมายเลข 214 กาฬสินธุ์-ร้อยเอ็ด)

เมืองฟ้าแดดสงยาง หรือเรียกเพี้ยนไปเป็นฟ้าแดดสูงยาง บางแห่งเรียกว่า เมืองเสมา เนื่องจากมีผังเมืองรูปร่างคล้ายใบเสมาเป็นเมืองโบราณ มีซากอิฐปูนดิน คูเมืองสองชั้นมีลักษณะเป็นท้องน้ำที่พอมองเห็น คือพระธาตุยาคู ผังเมืองรูปไข่แบบทวารวดี แต่มีตัวเมืองสองชั้น เชื่อว่าเกิดจากการขยายตัวเมือง ชาวนามักขุดพบใบเสมาหินทรายมีลวดลายบ้าง ไม่มีบ้าง ที่ขึ้นทะเบียนไว้ทางกรมศิลปากร 130 แผ่น พระพิมพ์ดินเผามีลักษณะเป็นอิทธิพลของสกุลช่างคุปตะรุ่นหลัง อายุประมาณ 1,000-2,000 ปี มีอยู่ทั่วไป นอกจากนี้ยังพบกล่องยาสูบดินเผา ลวดลายอมราวดี ก้านขดเป็นรูปตัวมังกร อายุ 7,000 ปี ที่น่าสนใจคือกล่องยาสูบชนิดเดียวกัน แต่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ อายุประมาณ 5,000-6,000 ปี ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่ายุคโลหะของสุวรรณภูมิได้เริ่มมาก่อนทุกแห่งในโลกนี้

เมืองฟ้าแดดสงยางจึงเป็นเมืองโบราณที่มีอายุระหว่าง พ.ศ. 1300-1600 ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านเสมา ตำบลหนองแปน ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 19 กิโลเมตร เดินทางตามเส้นทาง 214 (กาฬสินธุ์-ร้อยเอ็ด) แยกขวามือเข้าทางโรงเรียนกมลาไสย อำเภอกมลาไสย ประมาณ 13 กิโลเมตร แยกขวามือเข้าไปตามทางลูกรังอีก 6 กิโลเมตร นับเป็นสถานที่สำคัญในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโบราณสถานโบราณวัตถุที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัด





พระธาตุยาคู เดิมเรียกว่า “ธาตุใหญ่” เป็นพระสถูปสมัยทวาราวดี (ราวพุทธศตวรรษที่ 13-15) ตั้งอยู่กลางทุ่งนาทิศเหนือบ้านเสมา อำเภอกมลาไสย ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ประมาณ 19 กิโลเมตร เป็นศิลปะการก่อสร้างแบบทวาราวดี ทำด้วยอิฐดินฐานเป็นรูป 8 เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสอง ขนาดฐานกว้าง 10 เมตร ยาว 10 เมตร สร้างซ้อนกันเป็นลักษณะแบบจตุรมุขสูงจากฐานถึงยอด 8 เมตร เชื่อกันว่าเป็นเจดีย์บรรจุอัฐิของพระเถระผู้ใหญ่ที่ชาวเมืองเคารพนับถือ สังกศตได้จากเมื่อเมืองเชียงโสมชนะสงคราม ได้ทำลายทุกสิ่งทุกอย่างในเมืองฟ้าแดดแต่ไม่ได้ทำลายพระธาตุยาคู จึงเป็นโบราณสถานที่ยังคงสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ ซึ่งต่อมาได้มีการบูรณะ ชาวบ้านจะจัดให้มีงานเทศกาลเป็นประจำทุกปี ในระหว่างเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม เพื่อเป็นการขอฝนและความร่มเย็นของหมู่บ้าน

วัดโพธิ์ชัยเสมาราม หรือวัดบ้านก้อม อยู่ในอาณาเขตเมืองฟ้าแดดสูงยางไม่ไกลจากพระธาตุยาคู เป็นวัดโบราณสิ่งที่น่าสนใจภายในวัดได้แก่ โบสถ์มาหินสมัยทวาราวดี ที่ปักอยู่เป็นแนวกำแพงและที่เก็บรวบรวมไว้ในวัดเป็นบางส่วนที่โบสถ์มาจำหลักเป็นภาพต่างๆ ส่วนมากสลักเป็นภาพเกี่ยวกับพุทธศาสนา



สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอยางตลาด-อำเภท่าคันโท

(ทางหลวงหมายเลข 209-2110-2299)

เขื่อนลำปาว เป็นเขื่อนดินซึ่งสร้างปิดกั้นลำน้ำปาวและห้วยยาง มีบริเวณเขตติดต่อระหว่างตำบลลำปาว อำเภเมืองกาฬสินธุ์ ตำบลหนองบัว อำเภอหนองกุงศรี และตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด ตามเส้นทางหมายเลข 209 ทางหลวงสายกาฬสินธุ์มหาสารคาม ตรงหลักกิโลเมตรที่ 10 แยกขวามือเข้าเขื่อนลำปาวตามถนนลาดยาง 26 กิโลเมตร เป็นเขื่อนดินสูงจากท้องน้ำ 33 เมตรสันเขื่อนยาว 7.8 เมตร กว้าง 8 เมตร เริ่มก่อสร้างเมื่อ พ.ศ. 2506 สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. 2511 เพื่อปิดกั้นลำน้ำปาวและห้วยยางที่บ้านหนองสองห้อง ตำบลลำปาว อำเภเมืองกาฬสินธุ์ ทำให้เกิด

อ่างเก็บน้ำแผ่ทางด้านเหนือเขื่อน จึงได้ขุดร่องเชื่อมระหว่างอ่างทั้งสอง เก็บน้ำได้ 1,430 ล้านลูกบาศก์เมตร สร้างขึ้นเพื่อบรรเทาอุทกภัยและเพื่อการเกษตรโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลา มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจได้แก่ หาดดอกเกด ซึ่งเปรียบเสมือนสวรรค์ชายหาดของคนอีสาน

หาดดอกเกด อยู่ริมฝั่งเขื่อนลำปาวทางด้านทิศตะวันออกของเขื่อนรับรอง โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาลำปาว เป็นหาดเนินดินลดหลั่นลงจรดถึงเขื่อน มีบริเวณกว้างขวางพอสมควร ได้รับการปรับปรุงให้เป็นที่พักผ่อนโดยจัดศาลาพักผ่อนชมดอกเห็ด เห็ดที่ได้ชื่อว่า “หาดดอกเกด” ก็เพราะมีต้น “การะเกด” ซึ่งเป็นไม้พื้นเมืองปลูกปะปนกับต้นไม้อื่นเป็นกลุ่มๆ เมื่อเวลาออกดอกจะส่งกลิ่นหอมที่หาดแห่งนี้ในวันสุดสัปดาห์จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปพักผ่อนเป็นจำนวนมาก

สถานีศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าลำปาว (สวนสะออน) อยู่บริเวณทิศตะวันออกของอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาว มีเนื้อที่ 1,420 ไร่ เป็นสวนป่าธรรมชาติ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมป่าไม้ กรมชลประทาน กรมทางหลวง ได้ร่วมกันดำเนินการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติสวนสัตว์เปิดได้นำสัตว์ป่าชนิดต่างๆ มาปล่อยไว้ให้อยู่แบบธรรมชาติดั้งเดิม มี “วัวแดง” เป็นสัตว์ป่าที่เป็นเอกลักษณ์ของสถานี สภาพของป่าเป็นป่าเต็งรังหรือป่าแดงมีสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ ซึ่งเปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 07.00-18.00 น. ไม่เสียค่าเข้าชม การใช้บ้านพักของสถานีและตั้งแคมป์พักแรมต้องขออนุญาตเจ้าหน้าที่สถานีหรือทำจดหมายขออนุญาตล่วงหน้าส่งไปที่ สถานีศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าลำปาว ตู้ ป.ณ. 120 อำเภเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000 หรือผู้อำนวยการสวนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้ เขตบางเขน กรุงเทพฯ โทร. 561-4292-3 ต่อ 708 ซึ่งสามารถเดินทางได้สองเส้นทาง คือตามเส้นทางไปเขื่อนลำปาว เมื่อถึงตัวเขื่อนจะมีทางเลียบสันเขื่อนไปอีกประมาณ 4 กิโลเมตร หรือใช้เส้นทางกาฬสินธุ์-สหัสขันธ์ (ทางหลวง 227) ประมาณ 19 กิโลเมตร และมีทางแยกซ้ายไปสวนสะออนอีกประมาณ 5 กิโลเมตร

วนอุทยานภูพระ อยู่ที่ตำบลท่าคันโท อำเภท่าคันโท จากตัวเมืองใช้เส้นทาง อำเภเมือง-อำเภอยางตลาด-อำเภท่าคันโท อยู่ห่างจากตัวเมืองท่าคันโทไป 4 กิโลเมตร ภายในวนอุทยานประกอบด้วยสวนหินรูปร่างแปลกตา อยู่ท่ามกลางป่าเต็งรังครอบคลุมพื้นที่ 65,900 ไร่



สถานที่ที่น่าสนใจในเขตอำเภอหนองกุงศรี

เกาะมหาธาตุ เป็นสวนสาธารณะและพักผ่อนอยู่ริมฝั่งอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำปาว ตรงข้ามกับแหลมโนนวิเศษของอำเภอสหัสขันธ์ สามารถนั่งเรือหรือแพขนานยนต์ข้ามฟากถึงกันได้ ในบริเวณเกาะมหาธาตุมีศาลาที่พักซึ่งเหมาะแก่การพักผ่อน

สถานที่ที่น่าสนใจ ในเขตอำเภอสหัสขันธ์-อำเภอคำม่วง

พระพุทธไสยาสน์ถ้ำภูค้ำ ตั้งอยู่ในเขตวัดพระพุทธนิมิตร บ้านนาสีนวล ตำบลโนนศิลา อำเภอสหัสขันธ์ สามารถเดินทางโดยใช้เส้นทางกาฬสินธุ์-สหัสขันธ์ ตามเส้นทางหลวง 227 เป็นระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร รวมเป็นระยะทางจากกาฬสินธุ์ประมาณ 34 กิโลเมตร บริเวณถ้ำภูค้ำแต่เดิมเป็นสถานที่สำคัญทางศาสนาแห่งหนึ่ง ปัจจุบันเป็นเพียงวัดเล็กๆ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์ภูค้ำ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่แปลกจากพระนอนทั่วไปคือ แทนที่จะไสยาสน์ตะแคงขวา แต่กลับไสยาสน์ตะแคงซ้าย ไม่มีพระเกตุมาลา พระนอนองค์นี้มีประวัติว่าสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2235 เป็นพระโมคคัลลานะ เป็นที่เคารพของชาวบ้านทั่วไป มีงานนมัสการปิดทองในวันตรุษสงกรานต์ทุกปี

พุทธสถานภูสิงห์ อยู่บนยอดเขาภูสิงห์ ห่างจากตัวเมืองไปทางเหนือประมาณ 34 กิโลเมตร ตามทางหลวงหมายเลข 2319 มีทางขึ้น 2 ทาง คือ ทางลาดยางคดเคี้ยวขึ้นตามไหล่เขาทางทิศตะวันตก และทางเดินเท้าทำเป็นบันได 104 ขั้น ทางทิศตะวันออกเป็นสถานที่พักผ่อนที่ร่มรื่นล้อมรอบด้วยธรรมชาติ ทั้งยังมองเห็นทิวทัศน์ของทุ่งนา หมู่บ้านและน้ำในเขื่อนลำปาวอันสวยงามอีกด้วย พุทธสถานภูสิงห์เป็นที่ประดิษฐานพระพรหมภูมิปาโล ซึ่งเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 10.5 เมตร มีพระวรกายสง่างาม

กลุ่มทอผ้าแพรวา บ้านโพนอำเภอคำม่วง ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ 70 กิโลเมตร ผ้าแพรวาทอจากผ้าไหมด้วยลายมัดหมี่ละเอียดลายเฉพาะตัว เป็นงานฝีมือทอผ้าของชาวผู้ไท ต่อมาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงสนับสนุนจนเป็นที่แพร่หลาย ลักษณะลายผ้าอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มทอผ้าชาวผู้ไทบ้านโพนนั้น แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ลายหลัก และลายแถบ ส่วนสีของผ้าแพรวามีได้มีเพียงสีแดงเท่านั้น ปัจจุบันนี้มีการให้สีต่างๆ มากขึ้นตามความต้องการของตลาด เช่น สีครีม สีชมพูอ่อน สีม่วง สีน้ำเงิน สีเขียว เป็นต้น ซึ่งนับได้ว่าการทอผ้าแพรวาเป็นงานศิลปหัตถกรรมประเภทสิ่งทอที่หาได้น้อยแห่งในประเทศไทย

แหลมโนนวิเศษ เป็นภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นผืนดินที่ยื่นเข้าไปในบริเวณอ่างเก็บน้ำของเขื่อนลำปาว อยู่ที่ตำบลโนนบุรี

อำเภอสหัสขันธ์ ห่างจากตัวจังหวัดกาฬสินธุ์ 36 กิโลเมตร เป็นจุดชมพระอาทิตย์อัสดงที่สวยงามมากแห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์

วัดสักกะวัน ตั้งอยู่ที่เชิงภูคุ้มข้าว อำเภอสหัสขันธ์ สามารถเดินทางโดยใช้เส้นทางกาฬสินธุ์-สหัสขันธ์ (ทางหลวง 227) ประมาณ 28 กิโลเมตร (ก่อนถึงสหัสขันธ์ 2 กิโลเมตร) มีทางแยกขวาไปวัดสักกะวัน 1 กิโลเมตร วัดนี้เป็นสถานที่ค้นพบกระดูกไดโนเสาร์จำนวนมาก โดยซากกระดูกบางส่วนได้นำมาจัดแสดงที่ศาลาวัด มีการจัดนิทรรศการการแสดงความมาของการเกิดไดโนเสาร์ยุคต่างๆ รวมทั้งรูปภาพการขุดค้นพบซากกระดูกเหล่านี้ นอกจากนี้ ห่างจากศาลาวัดไปประมาณ 100 เมตร มีโครงกระดูกไดโนเสาร์ฝังอยู่ในพื้นดินบริเวณเชิงเขา ได้รับการขุดแต่งโดยเจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรธรณี เป็นซากกระดูกไดโนเสาร์ชนิดซอโรพอดมากกว่า 1 ตัว ซึ่งอยู่ในยุคจูแรสสิกตอนปลาย (ประมาณ 150 ล้านปีมาแล้ว)



สถานที่ที่น่าสนใจในเขตอำเภอสมเด็จ

(ทางหลวงสายสมเด็จ-สกลนคร หมายเลข 213)

น้ำตกแก้งกะอาม บ้านแก้งกะอาม ตำบลผาเสวย อำเภอสมเด็จ ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ตามเส้นทางกาฬสินธุ์-สกลนคร ทางหลวงหมายเลข 213 ประมาณ 55 กิโลเมตร มีทางลูกรังแยกซ้ายไปอีก 300 เมตร มีแก่งหินเรียงรายเป็นแนวยาว มีลานหินกว้างเหมาะแก่การพักผ่อน เป็นน้ำตกที่กำลังได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่อยู่ใกล้ทางหลวงแผ่นดิน

ผาเสวย อยู่บนเทือกเขาภูพาน เขตบ้านแก้งกะอาม ตำบลผาเสวย อำเภอสมเด็จ ห่างจากที่ว่าการอำเภอสมเด็จ 17 กิโลเมตร หรืออยู่ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ประมาณ 58 กิโลเมตร เส้นทางสายสมเด็จ-สกลนคร เดิมชาวบ้านเรียกว่า “ผารังแร้ง” เมื่อ พ.ศ. 2497 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จผ่านและเสวยพระกระยาหารกลางวัน จึงเรียกที่ประทับนั้นว่า “ผาเสวย” ลักษณะตั้งอยู่บนเหวลึก หน้าผาสูงชัน ชาวบ้านเรียกว่า “เหวห้าหาด” บนหน้าผาเสวยสามารถชมทัศนียภาพและเป็นที่พักผ่อนได้เป็นอย่างดี



สถานที่ที่น่าสนใจในเขตอำเภอเขาวง

(ทางหลวงหมายเลข 213, 2042, 2291)

น้ำตกผานางคอย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เพิ่งค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ไหลมาจากเทือกเขาภูพาน แบ่งเป็นชั้นๆ มีความสวยงามมาก สภาพป่าโดยรอบเขียวชอุ่มสมบูรณ์ และลักษณะเด่นคือ มีน้ำไหลตลอดปีแม้ในฤดูแล้ง

น้ำตกตาดทอง อยู่ในเขตอำเภอเขาวง บนเส้นทางเขาวงดงหลวง-มุกดาหาร เป็นน้ำตกที่มีความสวยงามด้วยหินหินสลับซับซ้อน ในฤดูฝนจะเป็นช่วงที่สวยงามที่สุด น้ำตกตาดทอง จะจัดให้มีงานขึ้นทุกๆปี ในช่วงเดือนตุลาคม รถยนต์สามารถเดินทางเข้าถึงน้ำตกได้โดยสะดวก



สถานที่ที่น่าสนใจในเขตอำเภอกุฉินารายณ์

(ทางหลวงหมายเลข 213, 2042)

ฟอสซิลกระดูกไดโนเสาร์แห่งที่ 1 ถูกค้นพบที่ภูผางัว วัดบ้านนาไคร้ เมื่อปี พ.ศ. 2531 โดยพระสงฆ์และชาวบ้าน นำรถแทรกเตอร์ไปปรับพื้นที่บริเวณวัด เพื่อสร้างศาลาการเปรียญ ปรากฏว่าได้พบก้อนหินคล้ายกระดูกช้าง จึงได้เก็บรวบรวมไว้ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2533 ก็ได้มีการปรับพื้นที่อีกครั้งหนึ่ง ก็ได้พบหินที่มีลักษณะเหมือนครั้งแรกจึงได้แจ้งให้จังหวัดทราบ จังหวัดจึงได้มีหนังสือถึงกรมทรัพยากรธรณีให้มาตรวจสอบ และพบว่าเป็นฟอสซิลกระดูกของไดโนเสาร์ประเภทกินพืชเป็นอาหาร ที่มีโครงสร้างที่สมบูรณ์ที่สุดของประเทศไทยในขณะนี้ ทางจังหวัดกำลังพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดต่อไปในอนาคต

ภูผาผึ้ง-ถ้ำฝ่ามือแดง เป็นแหล่งท่องเที่ยวอยู่บนภูเดียวกัน ที่เรียกกันว่า ภูผาผึ้ง ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ภูผาผึ้ง เป็นหน้าผาสูงประมาณ 400 เมตร ซึ่งในอดีตเคยมีผึ้งมาทำรังเกาะอยู่เต็มหน้าผาแห่งนี้ แต่เนื่องจากการตีผึ้ง เพื่อเอาผึ้งและรวงผึ้งไปขายของชาวบ้านบริเวณนั้นเป็นไปในรูปแบบล้างเผ่าพันธุ์

ประกอบกับปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อป่าไม้ถูกทำลายระบบนิเวศนั้นก็เปลี่ยนแปลงไป ไม่มีดอกไม้แมลงผสมให้ผึ้งได้กิน ได้สร้างครอบครัวอีกต่อไป ปัจจุบันนี้ภูผาผึ้งจึงเหลือเพียงตำนานที่เล่าขานเพื่อชี้ชวนให้ชมรอยเว้ารอยนูนของหินผา ซึ่งรวงผึ้งเคยเกาะอยู่เท่านั้น

ถ้ำฝ่ามือแดง หรือถ้ำลายมือตามคำเรียกของชาวบ้าน ได้มีการค้นพบและเปิดเผยต่อสาธารณชนเมื่อก่อนปี พ.ศ. 2516 เป็นต้นมา โดยอาจารย์สงวน รอดบุญ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ค้นพบและเผยแพร่ หลังจากนั้นก็มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาชมโบราณสถานแห่งนี้เพิ่มมากขึ้นทุกปี ลักษณะของถ้ำเป็นหน้าผาที่เว้าเข้าไปคล้ายวงเล็บ มีรอยมือสีแดงจางๆ ประทับอยู่บนผนังและเพดานถ้ำ ค้นพบครั้งแรกนับได้ประมาณ 147 รอย ซึ่งรูปรอยของฝ่ามือดังกล่าว จางลงตามกาลเวลารวมทั้งมีผู้พยายามใช้ตะปูสกัดรอยฝ่ามือออกจากผนังถ้ำไม่ว่าจะเหตุผลใดก็ตามปรากฏรอยกระแทกทั่วไป

น้ำตกตาดสูงและน้ำตกตาดยาว อยู่ในเขตอำเภอกุฉินารายณ์ โดยห่างจากภูผางัวไปประมาณ 4 กิโลเมตร บริเวณน้ำตกตาดสูงจะเป็นธารหิน น้ำไหลลดหลั่นกันไป เมื่อถึงฤดูฝนจะมีความงดงามมาก และเมื่อเดินตามเส้นทางเท้าเข้าไปอีกประมาณ 100 เมตร ก็จะถึงน้ำตกตาดยาว ซึ่งมีลักษณะเด่นคือ เป็นลานหินขนาดกว้างลาดเอียงตามธรรมชาติ ชาวบ้านเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า น้ำตกสไลเดอร์ และน้ำตกตาดยาวนี้จะไหลไปรวมกันกับน้ำตกตาดสูงด้วย

งานเทศกาลของจังหวัดกาฬสินธุ์

งานนมกรรมโปงลาง แพรวา และกาชาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ปลายเดือนกุมภาพันธ์จัดขึ้นบริเวณหน้าศาลากลางจังหวัด ภายในงานจะประกอบด้วยขบวนแห่ของแต่ละอำเภอ ตกแต่งขบวนเป็นรูปเครื่องดนตรีโปงลางขนาดยักษ์ แต่งกายชุดพื้นเมือง แข่งขันสาวตีไห และจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองต่างๆ





สินค้าที่ระลึก

จังหวัดกาฬสินธุ์มีสินค้าพื้นเมืองหลายประเภท ได้แก่ แพร่วา
ผ้ามัดหมี่ ผ้าขิด เนื้อทูป และเครื่องดนตรีอีสาน

บ้านโพน อำเภอคำม่วง

บ้านหนองห้าง อำเภอกุฉินารายณ์

ร้านนิวเฟรน 291 ถนนเทศบาล 23 (ข้างธนาคาร
กรุงศรีอยุธยา) อำเภอเมือง โทร. 811849

ร้านไพจิตรแพรวา 170 ถนนภิรมย์ อำเภอเมือง โทร.
811559

ร้านม่านทิพย์ 11-13 ถนนภิรมย์ ตรงข้ามธนาคารกรุงเทพ
สาขากาฬสินธุ์ โทร. 811314

ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดกาฬสินธุ์ โรงเรียนอนุคุณนารี
อำเภอเมือง โทร 811271

บริษัทนำเที่ยว

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทวีร์ ทู พาราไดซ์ ไทยแลนด์ 245-6
ถนนธนะผล อำเภอเมือง โทร. 813102 โทรสาร 812833

หมายเลขโทรศัพท์ที่สำคัญ (รหัสทางไกล 043)

โรงพยาบาลกาฬสินธุ์	811020
สถานีขนส่งจังหวัดกาฬสินธุ์	811298, 813451
สถานีตำรวจภูธร	811111, 812191
สำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์	811695



.....

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3
เลขที่ 15/5 ถนนประชาสโมสร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทร. (043) 244498-9 โทรสาร (043) 244497
พื้นที่ความรับผิดชอบ : ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์

4 ถนนราชดำเนินนอก เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100
โทร. 282-9773-6 โทรสาร 282-9775
เปิดบริการให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ
ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น.

.....